

In memoriam Babs Meijer

Op 25 juni is Babs Meijer overleden.

Babs was vanaf het begin lid van onze club. Tot voor kort kwam zij met enige regelmaat spelen. Dat deed zij fanatiek, want aan verliezen had zij een broertje dood. Menig tegenstander bond Babs dan ook aan haar zegekar; zij was een goede speelster. Niet voor niets werd zij in 2016 clubkampioen.

Zoals elk lid had ook Babs haar bijzonderheden. Had zij haar ochtend niet, dan kon zij, licht mopperend op haar eigen spel, plompverloren mededelen dat zij na de koffie zou vertrekken. Dat deed zij dan ook.

Met enige regelmaat vrolijkte Babs het koffiedrinken op met een meegebrachte traktatie. Zelf sloeg zij die zelf nogal eens over, zuinig als zij op haar lichaam was.

Het zal wennen zijn om Babs haar eigen gemaakte scorekoordje niet meer te zien gebruiken. Gelukkig zal het plaatje met haar naam als clubkampioen bij de bar van KZ ons altijd aan haar herinneren.

Harm Sleebom

In memoriam Herman Funnekotter

Herman was een gewaardeerd lid van onze vereniging. Niet zozeer omdat hij met succes secretaris van onze vereniging is geweest, doch vooral vanwege zijn persoon. Door zijn gezellige persoonlijkheid was het altijd een feest om hem te mogen begroeten en met of tegen hem te mogen spelen. Tegen hem spelen had hierbij de voorkeur omdat zijn spel meestal niet tot grote hoogte steeg, iets dat hem overigens niet kon deren.

Groot was de hilariteit toen hij eigen bowls had aangeschaft om die makkelijk van de andere ballen te kunnen onderscheiden. Dat deden zij: oranje en vol glitter; niet te verwarren met de andere stemmig zwart gekleurde bowls. Omdat Herman, toen hij noodgedwongen stopte met spelen, zijn bowls aan de club schonk, en een ander lid deze heeft gekocht en met hen speelt, zullen de leden regelmatig aan hem worden herinnerd. Nog vers in het geheugen ligt zijn optreden tweeënehalf jaar geleden tijdens het Nieuwjaarsdiner, waarbij hij op kostelijke wijze verhaalde van en citeerde uit het werk van drs. P.

Wij zullen met een glimlach aan hem blijven denken.

Harm Sleebom

Finale Clubkampioenschap

Poulewedstrijden, kwartfinales, halve finales en toen....de finale. Ja, het was een lang traject. Voor sommigen zelfs te lang. Maar toch, wat is dat competitieve element naast de gezelligheid van het sociale spelen een aantrekkelijke factor. Zoals jullie weten, is de kwaliteit van een ieders bowlspel sterk afhankelijk van de dag. Heb je goed geslapen, was de wijn niet te lekker de avond tevoren, waait het niet te hard, zijn er geen onverwachte pijntjes e.d. Dat maakt het spel zo leuk en daarom zijn er ook steeds verrassingen, ook wanneer het gaat om een clubkampioenschap. Het was wel jammer dat er dit keer zoveel uitvallers waren.

En wie is nu de grote winnaar? Dat is Anita! Wat heb ik mijn best gedaan om haar in de finale te verslaan. Maar voor ik het wist stond ik al op een 8 - 1 achterstand. Even had ik de hoop om het in de laatste ends goed te maken maar dat bleek ijdele hoop. Met een 9 - 6 score werd Anita de verdiende winnares.

Well done, Anita! Van harte gefeliciteerd!

Barend van der Heijden

Clubkampioenschap 2021

Buizerds op Klein Zwitserland

Als jullie met volle aandacht aan het spelen zijn en met smaak de laatste nieuwtjes en jullie weloverwogen opvattingen met elkaar delen, denk dan niet dat dat boven onopgemerkt blijft. Jullie zullen je afvragen of ik misschien ben geworden tot een zeloot en misschien is dat ook wel zo, wie zal het zeggen, maar het is in dit geval niet direct wat ik bedoel. Het luchtruim boven ons speelveld en de bomen er langs behoren namelijk tot het territorium van meestal een maar soms en afhankelijk van het jaargetijde, twee of meer buizerds of anders gezegd een buizerd paar dat zich hopelijk binnenkort een gezin mag noemen.

Misschien hebben enkelen van jullie de roep van deze prachtige roofvogel, die vrijwel uitsluitend boven zijn territorium en in het bijzonder in het broedseizoen te horen is, weleens gehoord. Het is een miauwend geluid dat bijvoorbeeld klinkt bij verstoring van het nest of tijdens de baltsvlucht en voor de betere verstaander moeilijk te verwarren is met het waarschuwingssignaal van een achteruit rijdende vrachtauto.

De vogel is lang met uitsterven bedreigd geweest door de jacht en met name ook door het gebruik van bestrijdingsmiddelen in de landbouw. De populatie heeft zich echter redelijk hersteld. Nederlandse buizerds zijn standvogels maar hun jongen zwerven uit tot in Noordwest- Frankrijk. Het interessante is dat de standvogels een paarband voor het leven lijken te hebben. Ze maken ook gezamenlijk hun nest in een boom, meestal hoog maar in ieder geval op een hoogte vanaf een meter of zes. De bomen aan de rand van Klein Zwitserland zijn daar zeer geschikt voor. Bovendien hebben zij aan de andere kant van de Van Alkemadelaan een uitstekend jachtgebied waar zij muizen, andere knaagdieren, vogeltjes, reptielen of grote insecten kunnen vinden.

De buizerd is een mooie, middelgrote roofvogel met brede vleugels en een vrij korte staart, die in de vlucht op een waaier lijkt en komt in verschillende kleurschakeringen voor. De vleugels van de vogels hebben een spanwijdte van 112 - 137 cm. Mocht jullie aandacht getrokken worden door deze prachtige vogels dan kunnen jullie aan de buikstrepen zien of het een volwassen vogel of een juveniel betreft; breedte strepen horen bij een volwassene en lengtestrepen bij een juveniel. Wat zijn wij toch bevoorrecht dan wij in zo'n prachtige omgeving ons spel mogen spelen.

Barend van der Heijden

